

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra ADAM HOMO ET DIGT TREDIE DEL (1845-48)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 501. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-paludanm02-shoot-idm139964406494256.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind

I hvilke Ord Forløsningstanken klæde? -
Den maatte nævnes: Sønnens Gang fra Gud,
Fra Faderhjemmet af, i Verden ud,
For det guddommelige Spor at træde,
Der siden efterfølges skal af Alle,
Hvem med sin Hyrderøst han høres kalde,
Idet fra Verden han gaaer hjem til Gud.
Forløsningen er Sønnens Vandren ud
Og Venden hjem - dens Mærketegn er Sporet,
Hvortil vi ledes skal ved Kald af Ordet.
Men trænger til Forløsning blot vor Jord?
De mange Boliger, vort Øie kjender,
Det store Faderhuus, hvis Glands os blender,
Har det af Sønnens Vandring intet Spor? -
Ved Magtens høire Haand vi dog ham troer:
Endnu han færdes maa i Verdens Egne,
Endnu sin Kjærlighed ved Daad betegne!
Skjøndt himmelfaren, er han Jorden nær,
Og hisset virkende, han virker her;
De skilte Verdner kan hans Kraft forbinde,
Som dengang han paa Bjerget saaes at skinne,
Og stod som den forklarede Messias,
Der talede med Moses og Elias.

Forløsningen, ved Sønnens Fremadskriden
Fra Gud til Verden og til Gud tilbage,
For hele Skabningen med sig at drage,
Udgjør i aandelig Betydning Tiden.

I Christus Tiden er hans lange Liden,
Hans Savn af Herlighedens Hjem - hans Plage,
Ved paa sin Skulder Verdens Aag at tage:
For ham er Tiden Gangen, Møien, Striden.

I Verden er den Spliden, Tvivlen, Synden,
Det dealte Sind, af Ønsker sønderlemmet,
Det spredte Sind, som mange Lyster føder;

Som hindre vil et evigt Livs Begynden,
Som standser Sønnen, paa hans Vei til Hjemmet,
Og til en langsom Vandringsgang ham nøder.